



מופץ  
ב-17,000  
עותקים

# דרך הבעל שם טוב

גיליון לשבת קודש | מאת הרב שי עמרי שליט"א



עפ"י דרכו של הרה"צ ר' אשר פריינד זצ"ל



**העלון מוקדש לרפואת:**  
יריין בן רעות  
נעמי בת פנינה  
איילה חן בת אודליה  
יגל שמעון בן תהילה  
בתושח"י

**העלון מוקדש לעילוי נשמות:**  
פרוספר מסעוד בן סעדה ז"ל  
רוחמה חנה בת חיה שרה ז"ל

## חברותא לדרך

## פנינים על הפרשה

### נכלי מלא בושא: מציאות האדם

ביום הכיפורים עומד האדם בווידיוי לפני קונו ואומר: "הרי אני לפני ה' אלוך ככלי מלא בושא וכלימה". ביטוי קשה זה הינו הגדרה מהותית של מציאות האדם. המשמעות של היות האדם "כלי מלא" היא שאין בו מקום לשום דבר אחר; כלומר, אין זו רק תערובת שבה יש "גם" בושא, אלא מצב שבו הבושא והכלימה ממלאות את כל ישותו של האדם.

יש סוברים כי האדם הוא מקום שבו "אור וחושך משמשים בערבוביא" (עיין 'שיחות מוסר' תשל"ב מאמר ז), אך דרך הבעש"ט מלמדת כי מצד עצמו, האדם הוא כולו רע ומלא בושא.

כך רואים גם בווידיוי של רב ניסים גאון. רבים מתקשים בקריאת המילים: "יודע אני בעצמי שאין בי לא תורה ולא מצוה, לא דעת ולא תבונה, לא צדקה ולא כשרון, לא גמילות חסדים ולא ישרות לבב. אבל אני אויל ולא יודע, בער ולא מבין, גזלן ולא נאמן, חייב ולא זכאי, רשע ולא צדיק, רע ולא טוב, וכל מעשה טוב לא עשיתי". הקושי כפול: הן ביחס לעצמנו, כשאנו חשים כי התיאורים הללו מוגזמים, והן ביחס לרב ניסים גאון עצמו - כיצד ענק רוח שכזה מעיד על עצמו שאין בו תורה או צדקה?

התשובה טמונה בהבנת ה"מהות" של האדם מול ה"מתנות" שהוא מקבל. מצד האמת המוחלטת, האדם מצד מהותו האמיתית הוא "רע ולא טוב, גזלן ולא נאמן וכו'". כל תכונה חיובית שמוצא האדם בעצמו - בין אם זו נאמנות, חסד, ישרות או דעת - אינה שייכת לו ולא הוא יצר אותה. כל הנאמנות והטוב שמתגלים באדם אינם שלו, אלא של הקדוש ברוך הוא שנתן לו אותם ברחמי המרובים.

כאשר האדם מכיר בכך שהוא "חייב ולא זכאי, רשע ולא צדיק", הוא אינו מתעלם מהמעשים

הטובים שעשה, אלא מכיר במקורם. הוא מבין שמבלי הסיוע האלוך המושפע עליו מלמעלה, הוא נותר כלי ריק מכל טובה ומלא ב"יצר רע". הבנה זו היא השער לכל עבודת ה' ולכן היא נאמרת שוב ושוב ביום הקדוש ביותר - יום הכיפורים.

### חתימה טובה דרך ענווה

ביום הכיפורים, מנהג ישראל לאחל איש לרעהו: "גמר חתימה טובה". ניתן לפרש את הברכה בדרך המליצה: המילה "גמר" אינה מתייחסת רק לפעולת החתימה, אלא למצבו של האדם. כדי לזכות לאותה "חתימה טובה", על האדם להגיע להכרה פנימית שהוא 'גמור' במובן של חסר אונים. והוא תלוי באופן מוחלט לה' בכל ענייניו.

באמירת "גמר חתימה טובה" היהודי מאחל לרעהו, הלוואי ותשכיל להביא את עצמו למקום של ענווה, שבו אתה מכיר בשבריריות שלך ובתלותך בבורא עולם. מתוך המקום ה"גמור" הזה, תזכה שתיחתם עליך שנה טובה ומתוקה.

מעשה ביהודי שניגש לרבו ובפיו שאלה: היהודי סיפר שבכל שנה הוא מקבל על עצמו בימים הקדושים קבלות שונות, ולא עומד בהן ובשנה זו לא רצה לקבל על עצמו קבלות כיון שראה שבשנים קודמות לא עמד במה שקיבל. למרבה הפלא, הוא שם לב שדווקא באותה שנה הוא הרגיש עליה והתקדמות בעבודת ה', כיצד ייתכן הדבר? אמר לו הרב: בכל שנה אתה בא עם לקב"ה עם 'גדלות' והבטחה שבשנה החדשה תתגבר ותעלה מעלה מעלה, אך לא הכנסת את ה' לתמונה. השנה, באת לקב"ה עם תחושה של חולשה וענווה והכרת האמת שלך, ובזכות זה קיבלת עלייה מיוחדת שלא הייתה לך עד היום

### מי המאוזן באמת?

"האזינו השמיים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי" (לכא, כשאנו רואים דבר שהוא נגד ההלכה, נגד ההשקפה, נגד מה שגדולי ישראל נהגו והדריכו את העם, מיד עולה בנו רגש של "קנאות".

שכיח הדבר שכשאדם רוצה להוכיח במילי דשמיא, בד"כ הדיבורים שיוצאים ממנו זה דברי תוכחה, דברי קנאות. אם זה בלהעיר לאחד שמדבר בזמן הקדיש או להעיר למי שמאחר את זמן קריאת שמע (שלא תאחרו! היום הכי מאוחר זה 9:30!!...) ועוד דוגמאות לרוב. ובאמת הם נושאים שבאמת צריך להוכיח עליהם.

השאלה היא האם הדרך שלו נכונה, האם הכיוון שלו נכון.

מפרשים האבן עזרא והחזקוני במקום "האזינו- כי מילת האזינו מגזרת אוזן."

וידוע הדבר שהסיבה שקוראים לאוזניים בשם זה כי מטרם לאזן את הגוף.

נראה לומר שמלמד אותנו משה רבינו העניו מכל אדם את הדרך הנכונה להוכיח. כאשר אדם בא להוכיח על דברי תורה, תוכיח בצורה מאוזנת!! בצורה חכמה שאתה מבין את האדם שממולך.. אין בעיה שיפריע לך שמישהו מדבר בתפילה, אדרבה ואדרבה, אבל אם תוכיח אותו בקיצוניות "אתה יודע מה הזוהר אומר על מי שמדבר בזמן התפילה? עדיף שלא תדע...", לא יועיל לך הדבר והוא ימשיך לדבר והוא יסתכל עליך כפאנט וקיצוני, ותוציא את כוחך לשווא. אבל כאשר אדם בא בצורה מאוזנת, והוא מבין את הקושי שבדבר בין אם זה כי היה קשה לו בעבר, בין אם זה כי הוא נכווה מזה, אז הוא ידע איך לגשת לנושא והוא עושה את זה בצורה נעימה "ידידי היקר, אתה יודע כמה הייתי מדבר פעם בזמן התפילה? אבל שמתי לב שזה מפריע לאחרים קצת אז הפסקתי". לכן אומר משה רבינו שאתה מדבר על דברי שמיים, על רוחניות, תדבר במצב של האזינו, של איזון, ואז אומר האור החיים הק' "ותשמע הארץ מעצמה", השומעים ירצו לשמוע אותך בלי שתתאמץ.

### כתיבה וחתימה טובה הר' אברהם אטיאס

מדור זה נכתב ע"י אברכי כולל 'דרך הבעל שם טוב', כי תורה אמיתית לא נשארת רק בבית המדרש - היא הולכת איתך לכל מקום

לע"נ הודיה בת עידית | לישועות: שי, אורית חן, שמואל ליאון, מנחם מנדל, אליעזר, חנה, שירה רחל חלפין | לדייג הגון נועה ירין לוי הי"

| זמני השבת |       |       |         |
|-----------|-------|-------|---------|
| נניסה     | ציאה  | ר"ת   | ח"פה    |
| 19:01     | 19:51 | 20:41 |         |
| 18:59     | 19:49 | 20:38 | תל אביב |
| 18:41     | 19:50 | 20:40 | ירושלים |
| 19:00     | 19:49 | 20:39 | באר שבע |



**י"א בתשרי, יום ההילולא של ר' אשר פריינד זצ"ל**  
**ביום זה נעלה לציונו הקדוש ונזכיר את שמותיכם בתפילה**  
חי"ג עכשיו והיו שותפים לדרכו של הצדיק האקרבת לבבתי  
055-9814913 | 052-2258276



## פרשת השבוע על פי דרך הבעל שם טוב הרב שי עטרי שליט"א



הוא יכול לחיות  
נורמלי.

### כיפורים – חג שמח גם לכם

כמו שאומר האריז"ל "כיפורים - כ-פורים" זה אמור להיות היום שהכי משמח אותך כי ביום הזה נותנים לך את האפשרות, את הקדושה המיוחדת להתחבר למי שאתה, בוא תהיה מי שאתה, אתה לא צריך לעשות הצגות, אלא רק תהיה אמיתי מול בורא עולם: "אבא, זה אני, נולדתי אשמנו, נולדתי בגדנו, נולדתי גזלנו - כך נולדתי" כשאני אכיר שזה אני ואני אקבל את זה, אז זה לא ייצא החוצה.

יום כיפור זהו היום שבו אני מתחבר לאמת שלי, למקום הכי אמיתי שלי. זה הכי כיף להיות מי שאתה לכן תפסיק לחיות לא במקום הנכון שלך. אספר לכם סיפור שאני אישית מכיר את בעל המעשה. סיפור אמיתי שאירע. היה בחור, צעיר תימני, ממשפחת דַחְבֵּשׁ והיתה לו בעיה של רגשי נחיתות, הוא כל הזמן היה בצער "למה נבראתי תימני? חבל שלא נולדתי אשכנזי".

הוא הפסיק להגיד ח"ל תימני, הוא הוריד את הטלית בתפילה כי לפי האשכנזים עד החתונה לא לובשים טלית וכמה שהעירו לו: "אבל אתה דחבש, הלו, שים טלית" הוא התעקש: "לא, אני לא תימני".

כשהוא הגיע לגיל שידוכים, הוא הודיע לשדכנית: "אני רוצה רק אשכנזיה". אמרה לו השדכנית: "זו קצת בעיה, קשה לי להאמין שאשכנזיה תרצה להתחתן עם תימני". אבל הוא התבצר בהחלטות לקחת אשכנזיה.

בקיצור, חיכה עד גיל 26 ואין משהו באופק. אומרת לו השדכנית: "תראה, יש מישהי שמוכנה לנסות, אבל יש לה בעיה אחת היא צולעת". והוא אמר: "בשביל לטוהר את השם שלי, אני מוכן".

הוא נפגש איתה והיא אמרה לו בפגישות "תקשיב, אני לא מחליפה את שם המשפחה שלי לדחבש" אז הוא אמר לה "מה השאלה? בשביל מה התחתנתי איתך? כל הסיבה של הנישואין זה כדי להתקדם בחיים", והוא שינה לדנדוביץ'.

ולצערנו הגדול, מאז החתונה, התחילה מסכת עינויים. היא הייתה יורדת עליו, משפילה אותו, צוחקת עליו "אתם אוכלים לחוח? מה אתם אוכלים כל היום? אתם סללתם את הכבישים בארץ, אתם עם של עבדים, לך תעשה כלים, אנחנו החכמים המלומדים".

הוא אומר לה: "למה את ככה צוחקת עליי? מה עשיתי לך?"

"שתוק לחוח."

כמה שהוא ניסה להיות כמוהם וכמוה - כך הם

גולם. אני כלום. אני אפס. פשענו. עווינו. חטאנו" אני יכול להבין איך אפשר להתחבר לכזה יום?

### יצאתי לימון

רבתי, ללא "דרך הבעל שם טוב" באמת קשה להתחבר ליום הכיפורים אז לפניכם גישה מיוחדת מדרך הבעש"ט כיצד לקבל את יום הכיפורים.

העולם אומר שאתה אמור להיות עדין, מתוק, בעל חסד, חייכן, נחמד, טוב לב, מקיים תורה ומצוות,

**רבתי, כשאתה לא במקום שלך אתה סובל. כשאתה לא מי שאתה וכל היום מנסה להיות כמו האחרים - אתה סובל, אנשים יצחקו עליך ויעזבו אותך.**

**אתה יודע איפה אתה באמת מצליח וטוב? כשאתה מי שאתה, כשאתה מתחבר למה שאתה באמת.**

(מתוך השיחה)

יושב ולומד, אוהב תורה, אוהב תפילה ואז מגיע יום כיפור ועליך לתת דין וחשבון כיצד היתה לך השנה, במילים אחרות, הייתי אמור להיות 100 ונכשלתי במבחן ואני אפס. מי שבא בא באופן הזה ליום כיפור - יום הכיפורים שלו יהיה יום של דיכאון כי אתה בעצם אומר: "הייתי אמור להיות תפוז ויצאתי לימון" וכל היום תצחק "אבא, במקום תפוז, הייתי לימון".

"דרך הבעל שם טוב מלמדת שזו לא הגישה של יום כיפור". יום כיפור זה לא יום שאתה בא להגיד שהיית כישלון. לא זה המסר של יום כיפור. לא באת לצעוק בקול גדול "הייתי אמור להיות ר' חיים קנייבסקי ויצאתי המן הרשע", אלא המסר של יום כיפור הוא להתחבר לאמת שלך, לאיך שיצרו אותך, לאיך שנבראת.

היום רוצים להגיד לך שאתה ממש לא כשלון ואין שום טעות בייצור, אלא הכל בדיוק לפי התכנית! אתה לא היית אמור להיות תפוז ויצאת לימון, פשוט זה אתה - לימון! לא היית אמור להיות אבטיח ויצאת תפוז אדמה. בראנו אותך בטטה!

והאמת היא שאין לך דבר שיותר משמח את האדם, מאשר להיות מי שאני, ולקבל את מי שאני. העולם סובל, כי הם כל היום חיים בהצגה ומנסים להיות חקיינים, וכמו ההוא וכמו ההיא וכמו וכמו וכמו וכל היום אנחנו משחקים את המשחקים שהחברה רוצה, אך הבן אדם מרגיש הכי טוב בבית שלו כי בבית הוא לא צריך לעשות הצגות, אלא

### אפשר בכלל ליהנות מיום כיפור?

אני רוצה לומר כמה מילים על יום כיפור. אתם יודעים שביהדות, באופן כללי, בן אדם לא יכול להתחבר למשהו אם הוא לא נהנה ממנו. כל שכן ביהדות, אם אתה רוצה להתחבר למשהו, זה רק אם אתה נהנה ממנו.

למשל בחג הפורים יש יין, יש בשר, יש תחפושות, יש מגילת אסתר, משלוחי מנות, ריקודים, צחוקים. ובפסח יש הגדה, יש יינות, יש מצה, יש שירים.

אולם, אני לא מוצא בהם עשרת ימי תשובה. מראש השנה ועד כיפור מגיעים העשרה ימים האלה. ככתוב: "ספרי חיים וספרי מתים לפניך נפתחים..." - מי יחיה ומי ימות, מי יהיה עשיר ומי יהיה עני, מי יהיה שלוי ומי יתיישר.

ראש השנה חוגגים יומיים אפשר להתחבר לזה? לחיות יומיים תחת איום קיומי? תיזהר, לך תדע מה כתבו עליך.

רבתי, אם אין דרך שתלמד אותך איך להתחבר לזה, אתה מפתח בפנים סלידה. אז זה היה ראש השנה, ועכשיו אנחנו לקראת כיפור, ונראה לי שבכיפור המצב הרבה יותר קשה.

### סיוט או הזדמנות?

לי יש שאלה: מה ההבדל בין הסיפור הזה ליום כיפור? אתה בא לבית הכנסת ואתה צריך לצעוק יום שלם עשרה וידויים: "אני גולם. אשמנו, בגדנו, גזלנו, דיברנו דופי". והעשרה וידויים מתחילים איתך עוד לפני יום כיפור, כבר ממנחה של ערב יום כיפור הרי הווידי הראשון הוא לפני סעודה מפסקת.

תגידו לי, אתה יכול להתחבר לכזה יום? ועוד אומרים לך שזה היום הכי קדוש? ואתה עוד אמור לעשות את כל הבכיות האלה ואת כל הווידיים האלה בצום, בלי נעליים, ואומרים "אבל נתת לנו ה' אלוקינו את יום הכיפורים הזה באהבה". מה האהבה פה? לצעוק יום שלם: "אני

### כל מה שחשוב לכם במספר טלפון אחד:

קו השיעורים העולמי של דרך הבעל שם טוב:  
03-30-90900 | 1700-111-090 ללא פרסומות

מענה אנושי, הקדשת העלון ולתרומות:  
בטלפון 055-9814913 ©  
בימים א'-ה' בין השעות 8:00-15:00

לקבלת העלון למייל:  
office@baderech.co.il

מטיפולת  
רגשית

052-5732470

להזמנת הרב לשיעורים

חייגו: 055-9814913

מטון  
נפש  
לפחיתתם:

אמונה | שלום בית | חינוך ילדים | תקשורת בין אישית | נפש האדם ועוד...



## אגרות הדרך

### יום כיפור

#### לכבוד ... היקר נרו יאיר ויזרח

שבת שובה - היא שבת בינתיים בין ראש השנה ליום כיפור, והיא כבר כוללת בתוכה את קדושת יום הכיפורים. המתבונן יראה שיום כיפור נקרא בתורה "יום הכִּפּוּרִים" (ויקרא פרק כ"ג) בלשון רבים, וצריך בירור מדוע זה נאמר בלשון רבים. ויתכן לומר שבראש השנה ה' דן אותנו אבל הדין עצמו לוקח שניה אחת, כמו שכתוב "וכלן נסקרין בסקירה אחת" (ראש השנה י"ח ע"א), מה שאין כן "יום הכִּפּוּרִים" שהוא יום סליחה, מחילה וכפרה, הרי שכלל שאנחנו מודים ומתוודים - כך ה' מנקה עוד ועוד את הנשמה שלנו, וכל רגע אנחנו זוכים לניקיון נוסף ולכפרה נוספת, ועוד טהרה ועוד התחברות, ולכן זה נקרא "יום הכִּפּוּרִים", כי זה לא רק כפרה אחת אלא בכל רגע ורגע של עבודה מצידנו - יש עוד ועוד כפרה וטהרה נוספת, ויש לנצל יום עצום ונפלא זה.

ובכדי שה' יסלח לנו - עלינו תחילה לסלוח לזולת, לא להקפיד אלא להעביר על המידות ואז ה' יסלח גם לנו.

אולם החידוש שאדם ביום כיפור צריך לסלוח **קודם כל לעצמו**, דהיינו לקלוט שהפגמים שלנו זה מציאותינו - האדם הוא מציאות עפר "כִּי עָפָר אַתָּה וְעָפָר תָּשׁוּב" (בראשית פרק ג') - דהיינו שתשובה אמיתית היא לשוב ליסוד העפר, וזהו שאומרים בתפילת העמידה "וְנִפְשֵׁי כָּפָר לְכָל תְּהִיָּה", כי בדרך הבעש"ט למדנו שעיקר הסיבה לנפילות שלנו זה מציאות הגאווה, שאני הולך אחרי הדמיונות שלי שאני מציאות נפרדת ממציאות ה', והכל זה תוצאה של הגאווה שלי.

וממילא יוצא שעיקר העבודה ביום כיפור היא על הגאווה והכרת מציאותינו, ואז מגיעים לסוכות עם שמחה אדירה, ונִשְׁמַחְתֶּם לִפְנֵי ה' אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים" (ויקרא פרק כ"ג), "זִמְנוּ שְׂמִיחָתְנוּ" אנחנו אומרים בתפילה, כי דרך הפגמים אנחנו מגלים שאבא שבשמיים איתנו.



לקוח מתוך הספר "אגרות הדרך"  
מאת הרב שי עטרי שליט"א  
לרכישה חייגו: ר' אברהם 052-2258276

אנשים יצחקו עליך ויעזבו אותך. אתה יודע איפה אתה באמת מצליח וטוב לך? כשאתה מי שאתה, כשאתה מתחבר למה שאתה באמת.

### סליחות בשמחה

"אבל נתת לנו ה' אלוקינו את יום הכיפורים הזה באהבה" אין לך יום יותר קדוש ומרומם מיום כיפור. זה היום שבו אנחנו מתחברים לאמת שלנו, למקום הכי הכי עמוק אצלי בנפש וככל שאתה מתחבר ליום הזה, מתוך קדושת היום, נותנים לך את ההזדמנות (וצריך לזה עשרת ימי תשובה, עשרה ימים שבהם נותנים לך כשהשיא מגיע ביום כיפור) להתחבר למי שאתה.

ואז, אתה יוצא מיום כיפור ישר ל"זמן שמחתנו" איך נהיה זמן שמחתנו מכוח יום הכיפורים? בגלל שהתחברתי למי שאני - מפנה יוצאת השמחה. במילים אחרות, הסוד לשמחה טמון בחיבור שלנו למי שאנחנו באמת, לאמת שלנו, ולאהוב את עצמך כפי שאתה כי מי שאתה באמת זה הכי מדויק משמיים.

רבותי, זה א' ב' כשאתה רוצה להצליח בעבודה, אתה רוצה שיקבלו אותך לעבודה, שהבוס יקבל אותך, יאהב אותך? תהיה אתה, תביא לעבודה את מי שאתה באמת, ללא מסכות וגינונים. אל תספר על עצמך דברים אחרים ואז אתה תהיה הכי מוצלח, הכי טוב, הכי אהוב, כי אתה זה מי שאתה. ברגע שאתה מספר סיפורים שאתה לא, זה יכשיל אותך.

### סיכום: לצאת הני מחוזקים

רבותי, אנשים עושים את הטעויות האלה בעיקר בשידוכים. הבחור מספר לכלה שלו הרים וגבעות, והרב שלו מספר למשפחה של הכלה: "בחור מיוחד, בחור מהמם, מדהים", ואחר כך היא יושבת איתו לאכול והיא רואה איך שהוא אוכל את העצמות של העוף ומלקק אותן. והיא המומה: "מה? אמרו לי שאתה מדהים, איפה זה?"

הבחור סיפר לה סיפורים על עצמו עד שלפתע היא גילתה מי הוא באמת. רבותי, יום כיפור זה היום שממנו אנחנו יוצאים הכי מחוזקים "אבא, זה אנחנו בלעדיך חטאנו לפניך, רחם עלינו".

יהי רצון שנזכה כולנו, יחד עם כל עם ישראל, לגמר חתימה טובה. אמן, כן יהי רצון.

יותר לגלגו עליו. אם הם הלכו למשפחה שלה לשבת או לאירוע משפחתי אז כל הגיסים הם אשכנזים, מן הסתם, עם שמות משפחה כמו: רבינוביץ', ברגמן, פומרנץ, ויינשטוק, גולדמן וכל מיני הגיסים שאלו אותנו: "ומה השם שלך? מה היה שם המשפחה שלך?" הוא ענה: "דחבש" והם מיד עקמו פרצוף ושאלו: "דחבש זה תימני, לא?"

- "כן"

- "אהה, דחבש, כן, כן, מסכן..." כל מקום שיכלו פשוט עקצו אותו עד שכבר הוא הרגיש שקצו כל הקצים. במיוחד מול אשתו - אין יום שהיא לא הייתה עוקצת אותו.

וכך הוא עבר השפלות על גבי השפלות עד שכבר נמאס לו.

פגשתי אותו פעם אחת ושאלתי אותו: "תגיד לי, למה נפלו פניך? אתה נראה מסכן, מה עובר עליך?"

אז הוא אמר "תקשיב, ניסיתי להציל את החיים שלי, רציתי לפחות שהילדים שלי לא יסבלו כמוני, חשבתי שייצא לי לפחות דור ההמשך שלי, שנזכה לטהר אותם". אמרתי לו: "תגיד לי, אתה נורמלי? לאיפה הלכת? אתה לא קולט איך שכל היום צועקים עליך ושאתה ועוקצים אותך רק בגלל שאתה מנסה להיות אשכנזי, שאתה מנסה להיות מישוה שהוא לא אתה? עזוב אותך, תחזור לבית שלך, תחזור למשפחה שלך, לאיפה שחיית, תהיה מי שאתה, במקום כל היום שיצחקו עליך."

"אבל מה אני אעשה איתה?"

"מה אתה צריך אותה? פשוט תקום ותלך."

סבר וקיבל. שחרר אותה וחזר הביתה, לדחבש וללחוח, לפתות ולכובאנה, ויצא לשידוכים. כעבור שנתיים הוא הכיר מישוה, ממשפחת חג'בי וכפי שאתם יודעים, חג'בי זה גם שם משפחה תימני והם מבינים אחד את השני, מדברים את אותה השפה, אוכלים את אותם המאכלים, מפרגנים אחד לשני.

הבן אדם התחיל לחיות: "היא מבינה אותי, היא צוחקת איתי, אנחנו על אותו גל". והיא מחמיאה לו כל הזמן: "אני כל כך נהנית מהבדיחות שלך, איפה היית עד היום?"

רבותי, כשאתה לא במקום שלך אתה סובל. כשאתה לא מי שאתה וכל היום מנסה להיות כמו האחרים - אתה סובל,

# בידיים שלך לשמח אנשים!

## הצטרף גם אתה

## להפצת העלונים של דרך הבעל שם טוב

055-9814913 | אברהם: 052-2258276 | office@baderech.co.il



## ר' אשר פריינד זצ"ל מפיו של הרב שי עטרי שליט"א

מה חסר לנו?

העולם לא היה כזה... זה כאילו אתה מגדיל ומרחיק את הצדיק, ובמילים אחרות אתה פוטר את עצמך מלקחת ממנו דוגמא שמחייבת אותך.

כי אם הוא שייך לעולמות ש'לפני החטא', אז מה זה קשור אלי? אני לא כזה, לא הגעתי לרמה הזאת, אז מה אתה רוצה ממני??

ככל שאתה מאליל ומגדיל את הצדיק, ככה אתה הולך אחורה, ולא לומד, ולא לוקח ממנו שום מוסר. כי הוא זה 'משהו צדיק' ומשהו ענק..

כך גם התורה מפרסמת לנו אצל כל הגדולים את הנקודות שפלות שהיו להם, אם זה האבות הקדושים ומשה רבינו ושלא לדבר על דוד המלך, כדי שתראה אותם 'מאחוריהם', ואז אתה תבין - אתה ראית אותו, גם לו היו כשלונות ונפילות, ואם הוא הגיע למה שהוא הגיע זה מחייב אותך גם כן! אתה לא יכול להגיד - לא, הוא צדיק גדול.

**ר' אשר אמר אין שום הבדל ביני לבינכם. יש לי את אותם ניסיונות את אותם כישלונות, את אותם תאוות.**

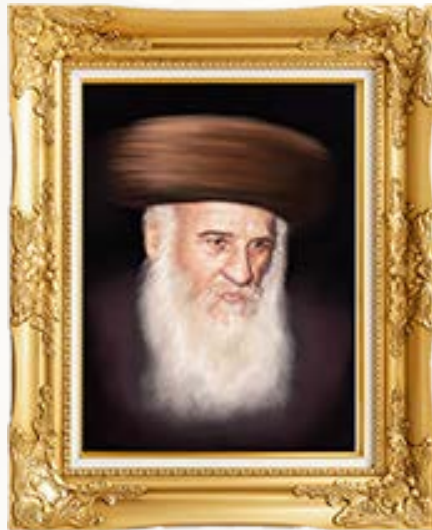
ההבדל ביני לבינכם שאתם נופלים והולכים לישון עם הנפילות. אבל אני עם כל הכאבים שלי, וכל הניסיונות שלי, אני לא הולך לישון עד שאני מסתובב מקיר לקיר בבית שלי שלש ארבע שעות, 'אבא תזכה אותי להכיר שזה לא ראובן זה אתה'. אני לא הולך לישון עד שאני לומד מהכשלונות שלי ומהכאבים שלי שזה המציאות שלי בלעדך. זאת אומרת ר' אשר כל הזמן נלחם שנזכה שיהיה לנו את רבי מאיר מאחורינו.

סיפר אחד החברים שר' אשר פעם במוצאי כיפור הלך עם החברים מבית הכנסת לתפילה ובדרך הוא סיפר להם את כל המחשבות שעברו לו בראש בתפילה של יום כיפור. וסיפרו לי שזה היה ממש 'תצלנה אזניים משמוע'.

**זה ר' אשר מאחורינו.** לא הנושא פה הפנים או העורף. בטח שראינו אותו מכל הכיוונים. אלא מהמקום של 'גם לי יש כשלונות' אני בשר ודם כמוכם. ואם הוא היה רואה מישהו שמנסה לעשות ממנו דמות על אנושית, הוא היה מעיף אותו, כי זה יגרום לך לא ללמוד ממנו וכל מה שבאתי זה להביא לעולם דרך. ברגע שאתה עושה 'וואו.. ר' אשר היה צדיק שמהבעל שם טוב לא היה ולא יהיה.. הרסת את כל הסיפור. הרסת את כל הדרך...

כאשר אתה רואה שהצדיק שלך היה בשר ודם כמוך, ונלחם והתמודד, זה מה שנותן את הדחיפה הכי גדולה גם להצטרף לדרכו הנפלאה!

שהם ילמדו ממנה את מציאותם ולא יתגאו, והם קשורים יחד, אבל זה עדיין לא מספיק. לולב והדס יקרים אתם ממש מתוקים, אבל בלי האתרוג שהוא הצדיק, בלי לקבל את הנקודה של ההשראה אתם לא תצליחו גם בהכרת שפלות, תתחברו לאתרוג שזה ר"ת אל תבואני רגל גאוה, והוא המקור גם לטעם ולריח.



**ר' אשר מחייב אותנו!**

אז דיברנו לראות ולקבל השראה מצדיקים, אבל אני רוצה להגיד לכם שאצל ר' אשר זה חיבור לצדיק נדיר ומיוחד במינו. מה מיוחד אצל ר' אשר? שזה צדיק שמחייב אותנו.

מובא בחז"ל (עירובין ג.) שרבי יהודה הנשיא אמר **"האי דעדיפנא מחבראי דחזיתיה לרבי מאיר מאחוריה אמר רבי האי דמחדנדנא מחבראי דחזיתיה לר' מאיר מאחוריה, ואילו חזיתיה מקמיה הוה מחדנדנא טפי"**.

אבל הירושלמי אומר שדווקא בגלל שראה את רבי מאיר מעורפו ולא מלפניו, על כן זכה לתורה מרובה. והמאמר הזה תמוה מאד. למה לא יכל רבי יהודה הנשיא לראות את פניו של רבי מאיר?

ביארנו בסיעתא דשמיא **ראיתי אצל רבי מאיר גם נקודות של נפילה**. ראיתי את רבי מאיר גם ברגעים שהוא טעה במשהו. ועצם זה שראיתי אותו מאחורה זאת אומרת שהוא לא היה מושלם, וממילא זה גרם לי שכל המושג ר' מאיר זה יחייב אותי, וזכיתי למה שזכיתי.

בשונה ממה שקורה היום. שלוקחים צדיק ועושים ממנו - 'הוא והוא, והוא גדול והוא ענק והוא נגב, ואין לנו הבנה והשגה, ומבריאת

הרבה פעמים קורה שאנחנו מנסים לעבוד על איזו נקודה בעבודת ה', רוצים לעשות שינוי ולהתקדם בכל מיני תחומים, ופשוט לא הולך. אתה מנסה לשמור על הבריאות, ומשהו נתקע. אתה מנסה להתפלל ולהכיר שפלות, אבל זה גם לא עוזר. מה הסיבה לכך?

חסרה לנו **'השראה'**. חסידים יקראו לזה **'התקשרות לצדיקים'**.

חז"ל אומרים במסכת תענית "כל העולם כולו ניזון בשביל חנינא בני" וכו'. אומר הבעל שם טוב הקדוש "בשביל חנינא בני" פירושו - 'בשביל' ובצינור של חנינא בני, העולם ניזון ויונק דרך השביל של הצדיק. עד כאן ידוע.

אבל החידוש הגדול, שכלל מידה ולכל נושא, יש את הצדיק הספציפי שהוא הצינור שדרכו מגיע השפע לעניין זה.

ישעיה הנביא אומר **"והיו עיניך רואות את מוריק"** אם נשים לב כתוב 'מוריק' בלשון רבים ולא 'מורק' בלשון יחיד, כדי ללמד אותנו שצריכים להיות לך מגוון של גדולי ישראל כדי להשיג שלימות בכל המידות. כי בכל עניין אתה צריך 'לראות' את המורה המיוחד לנושא זה.

לא שיש בעיה שכל המעלות תהיינה בצדיק אחד, אבל האדם עצמו כן צריך לראות איך הוא יונק ומקבל את השפע ואת ההשראה של אותו העניין מאותו הרב. מי הרב שלך לשמירת העיניים? ומי לסבלנות? ומי מורה דרכך בשמירת הבריאות?

למשל יש לי סבא שהוא בשבילי עמוד של תפילה, וראש הישיבה שלי היה סמל ודוגמא לשמירת הבריאות, ואמא שלי ז"ל היתה מקור השראה לשאיפות גבוהות, שכל פעם שאני מרגיש קצת מדשדש אני נזכר באמא שלי ומקבל כוחות לצאת מהשגרה.

אבל אם הכל אתה עושה לבד, כמו איזה ערער בערבה, אין לך מקור ניקה ואתה תראה שפתאום זה ייגמר. אחרי שבוע הכל מתייבש. כי אין לך מקור ותחנת דלק שתטעין אותך.

אני אומר את זה מניסיון, "מבשרי אחזה" שכאשר אני עושה פעולה וזה בא ממקום של חיבור לשביל שה' שלח לי לנקודה המסויימת הזו, אז אני זוכה להצלחה.

**חשיבות ההתקשרות לצדיקים**

ועל זה מבקשים בברכת 'על הצדיקים' "ושים חלקנו עמהם ולעולם לא נבוש". בפשטות לא נבוש הכוונה בעולם הבא, אז מה הפשט "ושים חלקנו עמהם" גם בעולם הבא?

**אלא הבקשה היא שכבר פה בעולם הזה יהיה חלקנו עם הצדיקים והחסידים וכל הדמויות שה' מזמן לנו ללמוד מהם דרכי התורה והעבודה, ושנזכה להיות מחוברים אליהם.**

רואים את זה בארבעת המינים. ללולב יש טעם ולהדס יש ריח, ולשניהם נתנו את הערבה כדי



י"א בתשרי יום ההילולא של

**ר' אשר פריינד זצ"ל**

**ביום זה נעלה לציונו הקדוש ונזכיר את שמותיכם בתפילה**

חייגו עכשיו והיו שמחים לדרכו של הצדיק המקרב לקבול!

055-9814913 | 052-2258276

**מוקד התפילות פתוח ממוצאי ראש השנה ועד מוצאי י"א תשרי**